

Golf

Informatie voor leden van FNV Waterbouw

FNV Waterbouw is de officiële vakbond in de waterbouw. FNV Waterbouw behartigt de belangen van de baggeraars en van het varend personeel. De bond is een samenwerkingsverband van FNV Bouw en Nautilus NL.

1

Jaargang 2, nummer 1, juni 2010

2

Liefkozend noemden ze hem **Mister Waterbouw**. Simon Hoek gaat met vervroegd pensioen.

3

Aan boord van een stuurloze cutterzuiger overleefde **Nico Moerman** een tropische storm.

4

De geschiedenis van de waterbouw herleeft in het Nationaal Baggermuseum in Sliedrecht.

BONDEN EN BEDRIJVEN PRATEN OVER 'BUITENLAND'

AARDVERSCHUIVING IN CAO-LAND

Er lijken grote veranderingen op komst in de nieuwe cao voor de Waterbouw. Werkgevers en vakbonden bestuderen de mogelijkheid om de buitenlandregeling, die nu nog alleen geldt voor de werknemers van Boskalis en Van Oord, op te nemen in de nieuwe cao. Het lijkt misschien een maatregel voor juridische fijnproevers, maar de gevolgen voor de sector kunnen aanzienlijk zijn.

Het opnemen van de buitenlandregeling in de cao is vooralsnog de meest kansrijke optie om de lang slepende ruzie tussen werkgevers en FNV Waterbouw definitief te beslechten. Eind vorig jaar stonden de partijen zelfs voor de rechter, omdat de werkgevers op het laatste moment weigerden de drukopdracht voor het nieuwe cao-boekje te ondertekenen. De werkgevers in de Vereniging voor Waterbouwers zijn al tijden bang dat de personeelskosten teveel zullen stijgen als ook alle buitenlanders aan boord van Nederlandse schepen onder de cao blijven vallen. Hoeveel het er zijn is niet precies bekend, maar als zij allemaal volgens

Nederlandse maatstaven betaald moeten krijgen komen veel bedrijven in grote financiële problemen, aldus de werkgevers. FNV Waterbouw stelt zich op het principiële standpunt dat iedereen op Nederlands grondgebied gewoon recht heeft op dezelfde arbeidsvoorwaarden. De rechtszaak werd uiteindelijk door FNV Waterbouw gewonnen. De werkgevers moesten de cao-tekst ondertekenen, maar inmiddels is de cao-termijn verstreken en moet er opnieuw worden onderhandeld. Om nieuwe problemen te voorkomen wordt door de onderhandelaars nu gewerkt aan een compromis, waarover werkgevers en werknemers tevreden kunnen

zijn. Inzet van de onderhandelingen is een dispensatieregeling op grond waarvan van de cao mag worden afgeweken. De nieuwe cao blijft dus gewoon de normale cao. En slechts in heel bijzondere omstandigheden is een uitzondering mogelijk.

Werken Nu is het de vraag hoe die uitzondering eruit gaat zien. De uitzondering gaat nadrukkelijk niet gelden voor individuele bedrijven of schepen. Afwijken van de cao mag alleen bij een bepaald soort werk. Alleen voor opdrachten die te groot zijn om door één bedrijf alleen te worden gedaan (denk bijvoorbeeld aan de Tweede Maasvlakte) kan een uitzondering worden gemaakt. FNV Waterbouw heeft tijdens de onderhandelingen een lange lijst met voorwaarden ingediend, die in de uitzonderingsbepaling moeten worden opgenomen. De bond wil met die extra voorwaarden zien te voorkomen dat de dispensatieregeling oneigenlijk wordt gebruikt. De bond wil bijvoorbeeld extra zekerheid inbouwen over de arbeidsvoorwaarden voor buitenlandse werknemers. De betrokken ondernemingen moeten volgens de bond eerst keihard kunnen aantonen dat de buitenlanders op het gebied van bijvoorbeeld loon, pensioenen en ziektekosten krijgen waarop zij volgens internationaal erkende afspraken recht hebben.

Werkloosheid De welvaart, vindt FNV Waterbouw, moet nu eenmaal eerlijk worden verdeeld. Buitenlandse werknemers in Nederland hebben immers dezelfde rechten. Maar dat is volgens de bond niet het enige. Met de eerlijke beloning van buitenlanders wordt voorkomen dat Nederlandse werknemers van de arbeidsmarkt worden verdrongen. Voorzitter Hans Crombeen van FNV Waterbouw daarover: 'Een belangrijke voorwaarde is voor ons dat er geen werkloosheid onder Nederlandse waterbouwers gaat ontstaan. Iemand is alleen werkloos als hij tussen twee banen zit. Wij willen geen waterbouwers in de bakken van het UWV.' In de voorbereidingen is enige tijd geprobeerd de werken, waarvoor de dispensatieregeling zou kunnen gelden, preciezer te definiëren. Welk werk komt wel in aanmerking en welke niet? Het waren lange discussies over zaken als beuninhouid en aantal kilowatt. Uiteindelijk kiest de bond ervoor de beschrijving heel bewust globaal te houden. Crombeen: 'Wanneer je de werken tot op de vierkante centimeter gaat beschrijven nodig je sommigen uit om daar op een creatieve manier van af te wijken en zich van de afspraken te onttrekken. Dat willen wij voorkomen. Vandaar dat we de werken wat oppervlakkig willen omschrijven. Het moet duidelijk gaan om de echt grote klussen, zoals de (lees verder op pag. 2)

Column

Hans Crombeen
Bestuurder FNV Waterbouw

"STAFMEDEWERKERS ALLER LANDEN VERENIGT U"

Al heel wat jaren probeert FNV Waterbouw werkgevers te verleiden om afspraken te maken voor stafpersoneel. Onder stafpersoneel verstaan wij alle medewerkers van waterbouwbedrijven die behoren tot de staffleden en administratiefpersoneel. Kort gezegd die mensen waarvoor er nu geen cao afgesloten wordt. Ook al heel wat jaren geven werkgevers aan daar geen enkele behoefte aan te hebben. Een van de argumenten is dat er te weinig mensen in de staf lid zijn om als onderhandelingspartner gezien te worden voor deze groep.

En daar hebben werkgevers, zeker afgezet tegen de hoge organisatiegraad op de vloot, wel een punt. Als bond voeren we aan dat het maken van cao afspraken tot gevolg zal hebben dat de organisatiegraad omhoog gaat. Leden inschrijven zonder collectieve afspraak is lastiger. Een kip-ei discussie. Een cirkelredactie. Hoe dan ook, een discussie die wij willen doorbreken.

Want aan de mensen onder de staf die wel lid zijn van FNV Waterbouw hebben we gevraagd of zij een taak voor ons zien in hun arbeidsvoorwaarden. Daaruit kwam een bijna Oost-Europees 'JA'. Ondermeer op onderwerpen als ziektekosten en arbeidstijden (en de betaling daarvan) ziet men graag dat wij daar in cao verband afspraken over maken.

We gaan de komende tijd de boer op met deze boodschap. Dat betekent dat we de kantoren van de waterbouwbedrijven gaan bezoeken. Met confronterende boodschappen, dat staat vast. Een oud gezegde luidt namelijk "als je altijd doet wat je altijd deed, zul je altijd krijgen wat je altijd kreeg".

Foto Chris Pennarts

(vervolg van pag. 1) aanleg van nieuw land of een landingsbaan. En dus uitdrukkelijk niet om de gewone werken, zoals als zandwinning en suppletie.' FNV Waterbouw heeft verder als voorwaarde gesteld dat de uitzonderingsbepaling alleen voor één project en een aaneengesloten periode mag gelden. Zo wil de bond voorkomen dat bedrijven hun personeel te flexibel gaan inzetten en het personeel soms weer wel en dan weer niet onder de dispensatieregeling valt.

Verbeterd De onderhandelingen zijn behoorlijk stevig, maar de sfeer is – zeker vergeleken met vorig jaar toen de rechter eraan te pas moest komen – aanzienlijk verbeterd. Hans Crombeen is optimistisch over een goede afloop. 'Ik heb het gevoel dat de werkgevers met een flink aantal van onze voorwaarden zullen instemmen. Het is duidelijk ook in hun belang dat het nu allemaal goed wordt geregeld.'

Het opnemen van de buitenlandregeling in de cao betekent niet alleen het einde van de slepende ruzie over de werkingssfeer van de cao. Het kan ook andere, aanzienlijke voordelen hebben. Zo zouden veel buitenlandse werknemers er qua inkomen en pensioen een flink stuk op vooruit kunnen gaan.

Daarnaast speelt mee dat de cao bij werkgevers beduidend meer gewicht in de schaal legt dan de buitenlandregeling, die alleen voor de werknemers van Boskalis en Van Oord van toepassing is. Wanneer het buitenland onderdeel wordt van de cao gaan de afspraken op dat gebied ook gelden voor werknemers van andere bedrijven, die in het buitenland opereren.

Crombeen hoopt daarnaast dat bedrijven worden gestimuleerd om de arbeidsvoorwaarden extra aantrekkelijk te maken. Hij zegt: 'De invloed op andere bedrijven van die buitenlandregeling is nu al groot. Je ziet dat sommige ondernemers in vergelijkbare contracten iets extra's gaan bieden om te voorkomen dat mensen naar Van Oord of Boskalis gaan. Misschien dat ze straks weer wat extra's gaan bedenken om mensen te trekken.'

Op 7 juni komen de partijen weer bij elkaar. Uiteindelijk zal het onderhandelingsresultaat worden voorgelegd aan de leden van FNV Waterbouw. Het is daarna de Raad van Advies die het definitieve besluit over de nieuwe cao neemt. (zie artikel hiernaast) ◀

VERKIEZINGSCAMPAGNE DIT NAJAAR VAN START

MEEBESLISSEN IN RAAD VAN ADVIES

Dit najaar start bij FNV Waterbouw de verkiezingscampagne voor een nieuwe Raad van Advies. Iedereen die binnen het hoogste orgaan van de bond wil meebeslissen over belangrijke zaken zoals arbeidsvoorwaarden kan zich kandidaat stellen.

Het is voor de eerste keer dat de verkiezingen worden gehouden. Bij de totstandkoming van de nieuwe vereniging drie jaar geleden werden de raadsleden via een notarieel besluit benoemd. Toen is afgesproken dat de raadsleden via officiële verkiezingen door de leden moesten worden aangewezen zodra die mogelijkheid zich daarvoor aandeed. In mei volgend jaar is het zo ver. Dan zal de nieuwe Raad van Advies worden gekozen tijdens de jaarvergadering van FNV Waterbouw in 2011. Dit najaar kunnen de kandidaten op campagne, maar ze kunnen zich nu al bij de bond aanmelden.

Voorwaarden Er zijn twee voorwaarden, waaraan een kandidaat volgens de bondsstatuten moet voldoen. De kandidaten moeten lid zijn van FNV Bouw of van Nautilus. En ze moeten bovendien minimaal vijf handtekeningen verzamelen van leden, die achter de kandidatuur staan. Algemeen secretaris Ruud Baars van FNV Waterbouw: 'In principe kan iedereen die lid is zich kandidaat stellen. We hopen dat zoveel mogelijk groepen

binnen onze cao straks vertegenwoordigd zullen zijn. Het zou ook prettig zijn wanneer stafpersoneel zich meldt, die nu nog niet onder de cao valt.' De Raad van Advies bestaat uit minimaal twaalf leden. Van de zittende leden heeft een deel aangegeven zich verkiesbaar te willen stellen; een ander deel keert niet terug in het hoogste orgaan van Waterbouw.

Beleidszaken Wie eenmaal gekozen is moet rekenen op een aantal vergaderingen per jaar over belangrijke beleidszaken, zoals de vaststelling van het algemeen beleid en de arbeidsvoorwaarden bij cao-onderhandelingen. Daarnaast wordt van ze verwacht dat ze de bond voortdurend informeren over wat er in de sector speelt. De bond stelt hier de nodige onkostenvergoedingen en cursussen tegenover. De nieuwe leden van de Raad van Advies worden voor een termijn van vier jaar gekozen. Over de kandidaatstelling en het verloop van de campagnes zal FNV Waterbouw de leden via de digitale nieuwsbrief en de website www.fnvwaterbouw.nl op de hoogte houden. ▶

CAO-SECRETARIS SIMON HOEK VERTREKT

'IK HEB BAGGEREN IN DE GENEN'

Eén van de bekendste gezichten in de waterbouw, secretaris van de cao-partijen Simon Hoek, vertrekt. De markante bruggenbouwer tussen werkgevers en werknemers is na een decennialange carrière in de baggerindustrie per 1 juni met pensioen gegaan.

Collega's, bestuurders en werkgevers noemden hem weleens liefkozend Mister Waterbouw, het wandelende geweten van de sector. Zelf voelde hij zich bij dergelijke kwalificaties een tikje ongemakkelijk. 'Dat gaat ver, want je doet dit werk nooit in je eentje. Maar het klopt wel dat het baggeren mij in de genen zit.' Het is een understatement. Sinds hij in 1972 aan de slag ging bij

Boskalis-dochter Dirk Verstoep werd de Barendrechter een man met aanzien in alle uithoeken van de bedrijfs-tak. Bij Boskalis werkte hij een kwart eeuw, onder andere als personeelsdirecteur. In 1995 stapte hij over naar de Vereniging van Waterbouwers, waar hij bij grote zaken betrokken was voor de waterbouw. De cao en de buitenlandregeling werden in een modern jasje gegoten en om de

sector voldoende vaklieden te bezorgen bouwde hij aan een indrukwekkend samenwerkingsverband van bedrijven en scholen. Simon Hoek beheerde als secretaris voor de branche het O&O-fonds voor opleiding- en scholingsinitiatieven en was betrokken bij onderhandelingen over arbeidsvoorwaarden de intermediair tussen werkgevers en werknemers. Het was een rol die hem

Simon Hoek (62) is per 1 juni bij de Vereniging van Waterbouwers als secretaris van de cao-partijen en het O&O-fonds opgevolgd door Lea van Vlier. Zij is afkomstig van de Nederlandse Redersvereniging, waar zij sociaal- en opleidingsbeleid in haar portefeuille heeft.

op het lijf geschreven was. Hij zegt: 'Ik probeer altijd dual te denken en doelstellingen van partijen in elkaars verlengde te krijgen. Dat was eigenlijk al zo toen personeelsdirecteur was bij Boskalis, waar ik signalen vanuit het personeel vertaalde naar de raad van bestuur en omgekeerd. Daar voel ik me nu eenmaal senang bij. Ik probeer wat olie tussen de raderen te doen en mensen met elkaar aan tafel te krijgen. En soms lukt dat.'

Verzakelijking Als de spreekwoordelijke spin in 't web zag hij hoe de relatie tussen bedrijven en vakbonden in de sector de afgelopen jaren veranderde. De oude, vaak familiale sfeer verdween en maakte plaats voor een zakelijker aanpak. Door constante overnames nam het aantal spelers van werkgeverszijde af. Tegelijkertijd groeide de kracht van de samenwerkende bonden.

Ondanks die verzakelijking blijft de waterbouw nog altijd een sector, waarin relatieve rust heerst. Daar is volgens Hoek een eenvoudige verklaring voor. 'Anders dan in de bouw is de looncomponent in de waterbouw een stuk lager. De kosten zitten vooral in het materieel en de brandstof. Menig sleepopperzuiger kost zo'n 100 miljoen. In de bouw daarentegen telt ieder uurtje. Daarom zijn er

bij ons veel minder arbeidsconflicten. De laatstestaking was in de jaren zeventig!'

Uitdaging Zijn opvolger, de bedrijven en de vakbonden hebben volgens de vertrekkende secretaris één belangrijke uitdaging: zij moeten ervoor zorgen dat de Nederlandse positie als marktleider behouden blijft.

Hoek: 'Dat is van groot belang gezien de toenemende internationale concurrentie op het gebied van arbeidsvoorwaarden van landen als China en India. Om het voor elkaar te krijgen moeten we minimaal onze technische voorsprong zien te behouden en moeten we steeds meer slimme manieren bedenken van scholing voor nieuwe vaklieden. Dat alles vraagt natuurlijk om realiteitszin bij alle partijen aan de cao-tafel.' Het vertrek uit de sector gaat geleidelijk. Simon Hoek blijft nog minstens een jaar als adviseur actief en blijft bovendien onafhankelijk voorzitter van de taskforce jongeren van Nederland Maritiem Land. En dat is maar goed ook, zegt hij zelf. Hoek: 'Ik ben blij dat ik voor deze dingen gevraagd ben, want ik moet mezelf echt losscheuren van deze branche. Ik heb altijd geroepen dat dit mijn wereld is. Dan kan ik niet opeens gaan roepen dat iets anders ook leuk is.' ▶

VANGNET VOOR ZEEVARENDEN

Op 1 januari 2012 treedt een nieuw maritiem verdrag in werking, dat wereldwijd een minimum aan rechten en plichten van zeevarenden regelt. Het internationale verdrag – officieel de Maritime Labour Convention 2006 – betekent voor werknemers in de waterbouw een extra sociaal vangnet.

Dik een eeuw geleden was het niet erg ongebruikelijk wanneer arme sloebers door de sterke arm aan boord van een schip werden gesleept om daar verplicht 'nuttige' arbeid te verrichten. Opvarenden waren vaak rechteloos en moesten maar zien dat ze de boel overleefden.

Sinds 1920 ligt dat anders. De International Labour Organization ILO, onderdeel van de Volkenbond (tegenwoordig de Verenigde Naties) stelde een eerste verdrag op waarin de rechten en plichten van zeevarenden en scheepseigenaren werden vastgelegd. Sindsdien is er een woud aan internationale afspraken bijgekomen. Door de vele veranderingen in de scheepvaart (o.a. nieuwe eigendomsverhoudingen, gemengde bemanningen, opkomst van uitzendorganisaties) ontstond langzaam de behoefte aan een compleet nieuw verdragsdocument. In 2006 zijn alle bestaande regels samengebracht in de Maritime Labour Convention, kortweg MLC. Het verdrag is door diverse landen inmiddels geratificeerd en wordt over anderhalf jaar in Nederland officieel van kracht.

Korreltje zout De MLC regelt veel, zo niet alles. Leefomstandigheden, de arbeidsovereenkomst, de rusttijden, de bemanningssterkte, contractvormen, medische voorzieningen, veiligheid, noem maar op. Zelfs de minimumafmetingen van kooien en hutten worden tot op de centimeter beschreven.

Dergelijke zaken zijn in de Nederlandse waterbouwindustrie al heel behoorlijk geregeld, maar er zijn plekken in de wereld waar dat niet het geval is en waar bijvoorbeeld het recht op de vrijheid van organisatie (het lidmaatschap van een vakbond) en fatsoenlijke werkomstandigheden aan boord nog lang geen vanzelfsprekendheid zijn.

De moderne MLC 2006 regelt in één klap al deze zaken en beschrijft ook nauwgezet de verplichtingen van rederijen en de verantwoordelijkheden van vlaggenstaten, havenstaten en woonstaten. Naleving van het verdrag en het toezicht daarop zijn minutieus vastgelegd. Een simpel voorbeeld: aan boord moet altijd een kopie beschikbaar zijn van de arbeidscontracten van alle be-

manningsleden, zodat inspecteurs die kunnen controleren. Bij overtredingen van het verdrag lopen rederijen het risico dat hun schepen aan de ketting worden gelegd.

Kwetsbaar In Nederland wordt door overheid en branchevertegenwoordigers nog uitgebreid gesproken over de manier waarop het verdrag in Nederland via wetgeving zal worden geïmplementeerd. Daarbij wordt bijvoorbeeld gekeken hoe uitzendarbeid moet worden geregeld. Volgens de huidige afspraken moeten bemanningsleden een contract hebben met de scheepseigenaar, terwijl dat bij de (typisch Nederlandse) uitzendarbeid doorgaans niet het geval is.

Volgens hoofdbestuurder Hylke Hylkema van Nautilus International is de MLC 2006 in eerste instantie om een minimum te stellen voor alle zeevarenden wereldwijd. Maar de invloed van het verdrag reikt veel verder. Hylkema: 'Het verdrag zorgt ervoor dat er geen cowboys ontstaan die over de ruggen van bemanningen in kwetsbare posities de onderkant van de markt opzoeken.' ◀

Foto: Jeroen Poortvliet

'Je krijgt toch een tikkie'

Een losgeslagen cutterzuiger die vier dagen hulpeloos rondobbert in een tropische storm. Nico Moerman (43) kan het bange avontuur navertellen. Maar het duurde jaren voordat hij de psychische gevolgen onder controle had.

De elektrotechnicus stapte eind 2005 aan boord van de Inai Dahlia, het schip dat door zijn Rotterdamse werkgever aan een Maleisische reder was verkocht. Nico, die door zijn baas tijdelijk was uitgeleend aan de nieuwe eigenaar, vermoedde meteen dat de bemanning onbekwaam was.

Dat bleek ook echt toen de cutterzuiger op 400 meter uit de kust in een enorme tropische storm terecht kwam. 'Het waren niet echt ervaren jongens. We moesten eigenlijk meteen naar binnen, maar ze namen maar geen beslissing om een sleepboot te vragen. Het werd daarna snel van kwaad tot erger. Toen er eindelijk twee sleepers kwamen lagen we al een etmaal in de storm. We raakten ankers kwijt, de kabels knapten en we dreigden te kapseizen.'

De cutterzuiger, die zware schade opliep, werd door de storm naar de kust geduwd. Daar werd het schip letterlijk gespietst door drijvende leidingen; de losgeslagen afvoerpijpen die nu als speren uit het water staken. De Inai Dahlia zou uiteindelijk vier dagen in deze hachelijke situatie blijven dobberen.

Nico: 'Heel apart. We zaten met 25 man opgesloten zonder eten, zonder water, zonder slaap. Bij elke klap ging je hart tekeer. We lagen op 200 meter van de kust en wisten niet wat er op de zeebodem lag. Ja, wat nu? Ze hadden geen idee. Ze deden niks, er kwam geen hulp. Er waren geen reddingsboten. Ik grapte nog een keer: zal ik maar een taxi bestellen dan?' Het was een heel angstig avontuur. Nico: 'Als we overboord waren gevallen, dan was er werkelijk geen hond geweest die ons was komen redden.'

Wanhoop Als in een avonturenroman zwommen twee vrijwilligers uiteindelijk in pure wanhoop met een lijntje naar de kust. Een heldendaad die de bemanning het leven redde. Terwijl taal noch teken van het vasteland werd vernomen takelde de bemanning zich in groepjes van vier op een geïmproviseerd vlot naar de veiligheid.

Nico Moerman ging hierna aanvankelijk gewoon weer aan het werk. Maar toen hij terugkeerde naar het schip om de reparatie te begeleiden ging het mis. 'Ik kreeg plotseling een raar gevoel op mijn bast. Angst, onrust. Ik kreeg huilbuien en kon me niet meer concentreren. Het was iets wat ik nooit eerder had meegemaakt. Het was duidelijk niet in de haak.' De dokter vertelde hem dat hij leed aan een posttraumatisch stresssyndroom. Het incident op de Inai Dahlia had kennelijk meer van hem gevergd dan Nico zich realiseerde. Hij zegt: 'Ik stond er wel van te kijken. Je hoort er wel eens over, maar dat je dat zelf kunt oplopen. Ik ben van nature een nuchtere man en heb tijdens die vier dagen het zo proberen aan te pakken. Maar je voelt je toch min of meer verantwoordelijk voor het hele spul aan boord. Je krijgt toch een tikkie.'

Toen de klachten aanhielden besloot Nico ontslag te nemen. Nu werkt hij bij een elektrotechnisch installatiebedrijf. Hij zegt: 'Ik heb twintig jaar in dat werk gezeten, maar heb na dat incident nooit meer gevaren. Ik ben erg blij met wat ik nu doe. In feite hetzelfde werk, maar nu liggen de schepen gewoon aan de kant.'

Problemen Zijn baas had aanvankelijk geen oog voor Nico's problemen. 'Men realiseerde zich in het begin niet wat me was overkomen. Ze wilden dat ik gewoon mijn zes weken volmaakte. Ze hebben draaiboeken klaar voor noodgevallen, waarbij eigen schepen betrokken zijn. Maar zodra ze een schip verkocht hebben wordt het een ver van mijn bed show. Zelfs als een collega op dat schip is achtergebleven.' Nico kijkt niet om in wrok. Hij heeft nu een perfecte nieuwe baan. En na de bemoeienis van het Bureau Beroepsziekten van de FNV werd onlangs tussen Nico en zijn baas een financiële schikking getroffen. Hij zegt: 'Omdat ik aan de wal ging werken ben ik er flink op achteruit gegaan. Maar de financiële vergoeding die ik nu krijg betekent dat mijn baas toch een deel van de schuld erkent. Dat is een hele genoegdoening voor mij.' ◀

KORT NIEUWS - KORT NIEUWS - KORT NIEUWS

VEEL VRAGEN OVER REISUREN

VAAK KLOPPEN LEDEN VAN FNV WATERBOUW BIJ HUN BOND AAN MET VRAGEN OVER DE UITLEG VAN DE CAO. DAAROM OOK IN GOLF MEER UITLEG OVER DE MEEST BESPROKEN ONDERWERPEN. DIT KEER DE REISURENVERGOEDING.

De reisurenvergoeding is er voor mensen die in dagdienst of ploegendienst werken en wekelijks van en naar huis reizen. Als het werk dat toelaat kunnen er ook afspraken worden gemaakt om dagelijks van en naar huis te reizen.

Bij de wekelijkse reis worden de reisureen niet vergoed, tenzij de werknemer op de maandagmorgen voor zes uur vanaf huis moet vertrekken. In dat geval wordt de reistijd voor zes uur vergoed tegen het basisloon. De werktijd (voor de berekening van de reistijd) begint in dat geval op het moment dat hij van zijn baas op de werkplek danwel de aflossteiger moet zijn.

Dagelijkse reisureen worden in principe niet vergoed tenzij er gewerkt wordt op werktuigen, die bijvoorbeeld voor reparatie op een scheepswerf liggen of om een

andere reden (vorst uitgesloten) zijn stilgelegd. De werknemer die deze werkzaamheden verricht, mag wekelijks van en naar huis reizen en krijgt dan het basisloon voor de vastgestelde reisduur. Dagelijks kan ook, op verzoek van de werkgever, en dan geldt opnieuw het basisloon voor de reistijd, onder aftrek van één uur per dag. De reisduur wordt berekend op basis van gemiddelde snelheden van een reis, zoals bijvoorbeeld 15 km/u met de fiets en 60 km/u voor een auto. Vroeger gold overigens van 60 kilometer voor de heen- en 60 kilometer voor de terugreis, maar dat maximum is in de huidige CAO verdwenen.

Meer informatie over de reisurenvergoeding is terug te vinden op www.fnvwaterbouw.nl.

PENSIOENFONDS DOET HET GOED

Het gaat goed met het pensioenfonds voor de waterbouw. Het bestuur van de Stichting Bedrijfstakpensioenfonds Waterbouw heeft besloten de pensioenen per 1 januari van dit jaar weer normaal te indexeren. In 2009 werd daar vanwege de wereldwijde crisis eenmalig van afgezien. Via een indexering past het fonds de pensioenuitkering aan de gemiddelde

prijsonwikkeling aan, zodat de koopkracht op peil blijft. Ook wat de dekkingsgraad betreft presteert het fonds goed. Op 31 maart werd een percentage van 122 gemeten. Dat is ruim boven de veilige grens van 117 procent, zoals die wordt gehanteerd door De Nederlandsche Bank.

KIJK OP TOEKOMST EN VERLEDEN

Nederland is het enige land ter wereld met een eigen museum dat volledig gewijd is aan de baggerindustrie. In het Zuid-Hollandse Sliedrecht, de aloude bakermat van de vaderlandse waterbouw, verzorgen vrijwilligers al tientallen jaren een tentoonstelling over de geschiedenis en toekomst van de bedrijfstak.

Het museum huist aan de Sliedrechtse Molendijk in het voormalige kantoorpand van Volker, ooit een van de belangrijkste Nederlandse baggerbedrijven, tegenwoordig onderdeel van Van Oord. De museumruimte staat boordevol herinneringen aan de geschiedenis van de waterbouw en biedt daarnaast ruimte aan actuele projecten en toekomstige ontwikkelingen. Museumvoorzitter Arie Struijk – directeur/eigenaar van Van den Herik – weet zo gauw niet wat hij nou het mooiste onderdeel van de collectie vindt. Hij zegt: ‘Er is eigenlijk teveel om op te noemen.

Maar kijk bijvoorbeeld naar de 75-jarige stoombaggermolen. Die is bij ons werkend te bezichtigen.’ Het museum geeft volgens Struijk een uniek overzicht van historie van de baggerindustrie en de evolutie die al het materieel in deze sector heeft ondergaan. Struijk: ‘Van de beugelstok met een fijnmazig net, dat gewoon nog met de hand werd gebruikt, tot en met schaalmodellen van de moderne schepen van nu, die zich in twee uur met 40.000 kuub kunnen volzuigen.’ Het museum was midden jaren vijftig een idee van civiel ingeni-

eur Bos, verbonden aan de TU Delft. Met financiële steun van het bedrijfsleven kreeg wat toen nog het ‘Sliedrechts Museum’ heette in 1964 een plek in het voormalige raadhuis van Sliedrecht. Toen het museum na enkele jaren te klein werd vanwege de uitdijende collectie kwam er in 1973 een afzonderlijk baggermuseum, eerst aan Molendijk 16, later in het pand van de familie Volker op nummer 204. In 1995 werd het museum fors uitgebreid met een entreehal, een koffiezaal, moderne toiletten, een filmzaal en een goede ruimte voor wisselexposities. Op dit moment worden de mogelijkheden onderzocht om nog een stap verder te gaan. De voorzitter: ‘Over enkele jaren hopen we alle ontwikkelingen in de waterbouw nog breder te kunnen presenteren. Van de postkoetsen uit 1840 waarmee de baggeraars uit Sliedrecht naar Rusland gingen tot en met de projecten in Singapore, de Tweede Maasvlakte en het vliegveld in Hong Kong. We hebben daar op dit moment eigenlijk nog te weinig ruimte voor om het allemaal te laten zien.’ Speciale aandacht komt er ook voor de nieuwste innovaties in de waterbouw. Arie Struijk: ‘Je ziet de industrie tegenwoordig veel meer aandacht geven aan de ecologische aspecten. Er zijn nieuwe methodes in ontwikkeling, waarbij de natuur het werk doet. Neem de zandmotor, waarbij zand op een vooraf bepaalde plaats in zee wordt gestort. Door de getijdenbeweging verplaatst

het zand zich en helpt zo de duinen en de kust op een natuurlijke manier te versterken. We willen dus niet alleen laten zien wat we hebben gedaan, maar beslist ook wat we gaan doen.’ Het Nationaal Baggermuseum

draait op zeventig vrijwilligers. Het gaat vaak om gepensioneerde waterbouwers, die met veel liefde de collectie onderhouden. Wie wil meehelpen het museum in stand te houden is van harte welkom. ☙

Emmerbaggermolen Friesland ligt pal achter het museum afgemeerd.

De expositieruimte van het Baggermuseum.

Het Nationaal Baggermuseum in Sliedrecht is geopend van dinsdag tot en met vrijdag van 14 tot 17 uur en op zaterdag van 11 tot 17 uur. Kijk voor de actuele exposities en andere informatie op de website www.baggermuseum.nl.

Word lid van FNV Waterbouw en vul onderstaande gegevens volledig in.

Persoonsgegevens	
Naam en voorletters	M / V
Adres	
Postcode en woonplaats	
Telefoon	
E-mail adres	
Geboortedatum	Nationaliteit
Werkgegevens	
Werkgever	te
Adres werkgever	
Postcode en woonplaats	
Beroep	
Mijn salaris bedraagt	€ _____ bruto per maand / per vier weken*

Ik ben **wel** / **niet*** in het bezit van een zeegaande vaarbevoegdheid

* doorhalen wat **niet** van toepassing is.

Contributie betaling

Ik machtig FNV Waterbouw om via FNV Bouw / Nautilus NL de maandelijks verschuldigde contributie automatisch af te schrijven van mijn (post)bankrekeningnummer:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Datum	Handtekening
<input type="text"/>	<input type="text"/>

KNIP DEZE BON UIT EN VERSTUUR HEM NAAR:
FNV WATERBOUW
 Postbus 37
 3440 AA Woerden

Het nieuwe lid werd aangemeld door:

Naam en voorletters	<input type="text"/>
Adres	<input type="text"/>
Postcode en woonplaats	<input type="text"/>
Lidnummer FNV Bouw lid	<input type="text"/>

Maak € 10,- werverspremie over op rekeningnummer:

<input type="text"/>

Lidnummer **Nautilus** lid

<input type="text"/>

Ik ontvang graag de attentie

Kijk voor de meest actuele contributiebedragen op www.fnvwaterbouw.nl/lidmaatschap.html

☙ Vul nú de bon in en word lid!

Goede arbeidsvoorwaarden en een veilige werkplek. FNV Waterbouw komt op voor uw belangen. De bond is er ook voor loopbaanadvies, belastingtips, rechtsbijstand en flinke kortingen op uw zorgverzekering. U bent al lid voor 14,99 euro per maand. Jongeren en parttimers krijgen korting.

Leden van **FNV Waterbouw** kunnen met vragen of problemen bij hun bond terecht.

FNV Waterbouw, kantoor Woerden
 Houttuinlaan 3, 3447 GM Woerden
 Postbus 37, 3440 AA Woerden

FNV Waterbouw, kantoor Rotterdam
 Schorpioenstraat 266
 3067 KW Rotterdam Alexander
 Postbus 8575, 3009 AN Rotterdam

FNV Waterbouw is verder bereikbaar:

- onder telefoonnummer: +31 (0) 88 575 77 60
- via de e-mail: info@fnvwaterbouw.nl
- en de website: www.fnvwaterbouw.nl